

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นทางสายตา

Vision Phenomenon

ธีรพงษ์ มัดขอละ

Teerapong Madsorlae

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....
วัน,เดือน,ปี.....

78217

26 ก.พ. 2551

b. 11 888888
i.

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาจิตรกรรมภาควิชาจิตรศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

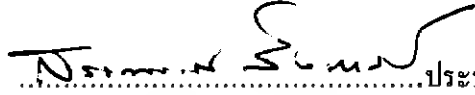
ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

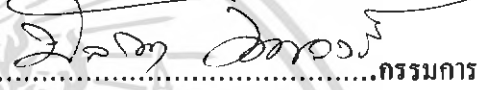
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรธรรมรงค์ สิงหนณี)

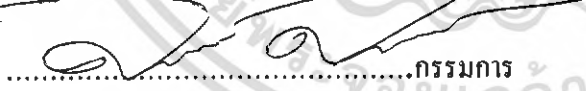
.....กรรมการ (ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด)
.....กรรมการ (ศาสตราจารย์เดชา วราชน)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)
.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

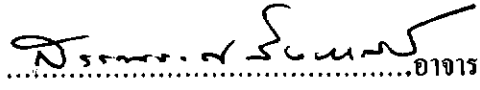
.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์กัญจณา คำโสภี)
.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ ภาชาชีวะ)
.....กรรมการ (อาจารย์วุฒิกร คงคา)

.....กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน)
.....กรรมการ (อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

.....กรรมการ (อาจารย์ศิรินิตย์ ศิริเจริญ)

.....กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา ชันฝิ่งเพชร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์สรธรรมรงค์ สิงหนณี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปะนิพนธ์ ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นทางสายตา
Vision Phenomenon
ชื่อ ธีรพงษ์ มัคชอและ
รหัสนักศึกษา 46020242
สาขาวิชา จิตรกรรม
ภาควิชา วิจิตรศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2549
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงห์เสนี

บทคัดย่อ

ความประทับใจธรรมชาติทิวเขา ในต่างจังหวัด ที่มีความสลับซับซ้อน ไปมาเมฆหมอกทำให้บรรยากาศพร่ามัว เป็นเสมือนงานสามมิติ ที่ธรรมชาติได้แต่งแต้มไว้อย่างงดงาม

เนื้อหาที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นข้าพเจ้าได้ขยายความนำมาสร้างสรรค์ในรูปแบบ Abstract โดยการหยิบเอา เส้น สี มาใช้ในการสร้างสรรค์ เกิดเป็นภาพที่มีมิติลวงตา โดยที่ลักษณะงานเช่นนี้ เป็นการทำงานระหว่างการรับรู้ทางสายตา กับตัวงาน ซึ่งขนาดของตัวงาน กับระยะห่างจะมีผลในการชมงาน ได้หยิบเอาทัศนธาตุที่เรียบง่ายมาใช้ โดยมีเส้นเป็นองค์ประกอบ ที่จะนำเอา สี รูปทรง รวมเข้าด้วยกันเป็นชิ้นงาน สร้างสรรค์รูปทรงด้วย เส้น ที่ถูกซับซ้อนกันจนเกิดเป็นระยะ ความหนาของเส้น ระยะห่างของเส้น สี นำมาเรียงกันจนเกิดเป็นรูปทรง นำสีอะคริลิกขาวเคลือบทับและลงทับอีกครั้งด้วยสีเมจิกจนเกิดน้ำหนักที่สมบูรณ์ ซึ่งเป็นขบวนการที่เกิดจากการทดลองทำ ศิลปินที่ทำงานในลักษณะเช่นนี้ที่เห็นได้ชัดคือ Victor Vasarely ศิลปินกลุ่ม Opitcol art ผู้ชมจะรู้สึกถึงความ ตื้นลึก การเคลื่อนไหวของรูปทรงเลขาคณิตที่อยู่บนระนาบสองมิติ

การทำงานของข้าพเจ้าใช้หลักการเดียวกับศิลปินกลุ่มที่กล่าวมานี้ อาจต่างไปก็แต่ลักษณะวิธีการ ในแบบเฉพาะตน ขบวนการสร้างสรรค์แต่ผลที่ต้องการในแบบเดียวกัน เป็นผลงานจิตรกรรม 4 ชั้น ในลักษณะนามธรรม งานที่เน้นในทางวัสดุทัศนธาตุอาจไม่ได้ให้ผลทางจิตใจหรือแผ่เงาสะท้อนเท่ากับงานเหมือนจริง แต่ผลที่ออกมาช่วยเพิ่มมุมมองใหม่ในการดูศิลปะ

ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอโน้มรำลึกถึงพระคุณบิดา มารดา ที่อบรมสั่งสอนให้ข้าพเจ้าได้
ตระหนักถึงความดี ขอขอบคุณพี่สาวที่คอยเป็นกองทุนสำหรับในการทำวิทยานิพนธ์ใน
ครั้งนี้และครอบครัวที่คอยช่วยเหลือตั้งแต่แรก

ขอขอบคุณอาจารย์ ที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ชี้แนะแก้ไขปัญหาในการสร้าง
ผลงานศิลปะ อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหนเสนี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ	2
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	4
แนวความคิดสร้างสรรค์	6
อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม	6
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	9
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	10
ขบวนการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม	18
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	19
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	19
วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	23
บทที่ 5 สรุป	31
เอกสารอ้างอิง	33
ผลงานศิลปะ	34
ประวัติผู้เขียน	40

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพประกอบแหล่งที่มาแห่งความบันดาลใจ	5
อิทธิพลของศิลปิน	7
ภาพประกอบอิทธิพลในงานศิลปกรรม	8
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	10
ชุดที่ 1	10
ชุดที่ 2	12
ชุดที่ 3	14
ชุดที่ 4	16
ภาพผลงานสร้างสรรค์ ชั้นที่ 1	35
ภาพผลงานสร้างสรรค์ ชั้นที่ 2	36
ภาพผลงานสร้างสรรค์ ชั้นที่ 3	37
ภาพผลงานสร้างสรรค์ ชั้นที่ 4	38
ภาพผลงานสร้างสรรค์ ชั้นที่ 5	39

บทที่ 1

บทนำ

ในความงามที่มีอยู่ตามธรรมชาติสร้างจินตนาการให้กับข้าพเจ้า รู้สึกถึงคุณค่าของสิ่งที่มีอยู่จนเกิดเป็นความผูกพัน ทราบซึ่งสังขรณ์บางอย่างของธรรมชาติ ที่อยู่รอบๆตัวเรา ให้เราได้ศึกษาไม่รู้จบ

ทุกครั้งที่เกิดการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ ข้าพเจ้าได้แต่สังเกต ถึงความเปลี่ยนแปลง หากบางครั้งต้องเดินทางไกลและยากลำบากกว่าจะพบธรรมชาติที่บริสุทธิ์ งดงาม เกิดเป็นแรงบันดาลใจ การเดินทางของธรรมชาติกับการเดินทางของเราเพื่อค้นหาแรงบันดาลใจนั้น เป็นการเดินทางในลักษณะเดียวกันหากแต่ละความหมายกัน เราเดินทางเพื่อค้นหาแรงบันดาลใจมาสร้างสรรค์ หากแต่ธรรมชาติเปลี่ยนแปลงเพราะฤดูกาล เราเดินทางเพื่อค้นหาความงาม การเปลี่ยนแปลงทำให้ธรรมชาติงดงาม

หลายต่อหลายครั้งที่คิดปิ่นได้นำธรรมชาติเป็นแรงบันดาลใจ ผ่านมุมมองส่วนตัว ข้าพเจ้าเองก็ประทับใจ ในทิวเขาอันงดงามที่เรียงรายกันจนสุดสายตา ทิวเขาที่ทอดยาวต่อกันคล้ายคลื่นทะเล ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว เมฆหมอกปกคลุมไปทั่วท้องฟ้าสุดสายตา ช่วยสร้างบรรยากาศให้ทิวเขามีมิติ

ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าเดินทางขึ้นภูกระดึงในช่วงเดือนธันวาคม อากาศหนาวเย็นปกคลุมไปทั่วเมฆหมอกทำให้สีส้มต่างๆดูเรียบแบนเป็นระยะ 2 มิติ ดึงภาพเขียนสีน้ำมันทิวเขาที่ทอดยาวทำให้รู้สึกถึงความเคลื่อนไหว รูปทรงที่ซับซ้อนกันยังช่วยสร้างมิติ เกิดระยะที่ชัดเจน

ดังที่กล่าวไว้ทั้งหมดนี้เป็นแรงบันดาลใจในการทำวิทยานิพนธ์ชุดนี้ขึ้น ซึ่งในด้านวิธีการข้าพเจ้าพัฒนาทางด้านเทคนิคให้สอดคล้องกับเนื้อหาในการสร้างสรรค์ จนเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ส่วนหนึ่งข้าพเจ้าได้เรียนรู้จากธรรมชาติที่เป็นแหล่งข้อมูลจริง

รูปทรงทิวเขาที่นำมาใช้งานนั้น ผ่านการคัดทอน การจัดองค์ประกอบใหม่ โดยเน้นโทนสีที่มีอยู่เป็นหลักคือ สีจริงที่มีอยู่ในธรรมชาติโดยที่ข้าพเจ้าต้องการสร้างงานออกมาให้มีความใกล้เคียง กับบรรยากาศในธรรมชาติมากที่สุด

หลักการสร้างงานของข้าพเจ้านั้น ต้องการนำเสนอเทคนิคส่วนตัว ที่ทำให้เกิดมิติภาพ ลวงตา ระยะที่ถูกสร้างขึ้นมาจากการซับซ้อนกันของเส้น บนระนาบ 2 มิติ ทำให้เกิดความเคลื่อนไหว เป็นงานนามธรรมที่นำเสนอแง่มุมของความงามที่ถ่ายทอด คัดแปลงมาจากธรรมชาติ โดยอาศัยเทคนิควิธีการและการถ่ายที่มีลักษณะเฉพาะตน

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าประทับใจในรูปทรงทิวเขา ที่ทับซ้อนกันให้เรียงอยู่ในธรรมชาติ เกิดระยะเกิดน้ำหนักของศิลปวิทยาการ ที่ช่วยสร้างความสมบูรณ์ให้กับสีสัน ทำให้รู้สึกถึงความสงบนิ่งของรูปทรงที่มีอยู่ในธรรมชาติ ท้องฟ้ากับหมอกควันเสมือนรูปอิสระ กับเส้นโค้งของทิวเขากลมกลืนบรรจบกันสุดสายตา เป็นหนึ่งในความสวยงาม ที่ยากจะบรรยาย ซึ่งน้อยคนนักที่จะสัมผัสกับอารมณ์ ความสมบูรณ์ของธรรมชาติ ที่มีอาทาทิไหนได้ นอกจากทิวเขาที่มีความสูงในระดับ 1200 เมตร แถบตะวันออกเฉียงเหนือ

ในเรื่องราวของเนื้อหาที่ข้าพเจ้าได้สัมผัสถึงความประทับใจ ได้ปรับปรุงเนื้อหาให้สอดคล้องกับเทคนิค วิธีการสร้างสรรค์ที่มีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ สามารถต่อขยายความคิด ขยายมุมมอง วิธีการที่สามารถทำให้เรื่องราวมีความชัดเจน ในเนื้อหาที่ต้องการแสดงออกและผลสำเร็จของงาน

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อแสดงออกด้วยเส้นและสีอันเป็นทัศนธาตุ โดยมีเรื่องราวจากธรรมชาติที่สามารถอ้างอิงได้เป็นเนื้อหา
2. แสดงเนื้อหาบรรยากาศของงานออกมาได้ชัดเจน สะท้อนความคิดอารมณ์ความรู้สึกที่มีลักษณะเฉพาะตน
3. เพื่อพัฒนางานให้มีความก้าวหน้าจากรูปทรงธรรมชาติ สู่งานในลักษณะนามธรรม

ขอบเขตของโครงการ

ข้าพเจ้านำเสนอผลงาน 2 มิติ โดยผสมผสานของทัศนธาตุที่เรียบง่ายโดยที่มีเส้น สี เป็นองค์ประกอบหลัก อาศัยการสัมผัสแหล่งข้อมูลและสถานที่จริง ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกในเส้น สี และรูปทรง นำมาวิเคราะห์ออกมาเป็นภาพร่าง และนำไปขยายงานจริง ซึ่งทุกชิ้นได้สร้างขบวนการขึ้นมาใหม่ ตามจินตนาการและความรู้สึกส่วนตัว

1. เนื้อหาต้องการแสดงออกถึงบรรยากาศประทับใจ ในทิวเขาของธรรมชาติ สีสัน ความเคลื่อนไหว ทำให้เกิดมิติลวงตา โดยใช้การลากเส้นด้วยปากกามาจิกและสีอะคริลิก โดยที่เน้นบรรยากาศภาพรวมของงานให้ใกล้เคียงกับเนื้อหาที่นำเสนอมากที่สุด
2. ด้านรูปแบบ องค์ประกอบของรูปทรงที่ถูกตัดทอนจากทิวเขาในธรรมชาติ มาจัดองค์ประกอบใหม่ โดยสร้างบรรยากาศของรูปแบบที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ จากการตัดทอนทับซ้อนของรูปทรง เส้นโค้งที่ถูกสร้างขึ้นมานั้นเป็นการแบ่งโครงสร้างขององค์ประกอบ ให้มีความชัดเจนขึ้น

3. ด้านเทคนิค งานสื่อผสมในรูปแบบนามธรรม โดยการใช้เส้นเป็นตัวสร้างองค์ประกอบ สีเป็นตัวสร้างบรรยากาศ รูปทรงที่ซับซ้อนกันทำให้เกิดรายละเอียด ซึ่งเป็นลักษณะให้เกิดความชัดเจน มีการสร้างพื้นที่ว่างให้รูปทรงได้ทำงาน เกิดความเคลื่อนไหวและมีมิติ

4. ขนาด 108x156 cm.

ขนาด 108x156 cm.

ขนาด 108x230 cm.

ขนาด 108x230 cm.

ขนาด 108x230 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

การหลีกเลี่ยงหนีสังคมเมืองที่วุ่นวาย ชรรษชาติเป็นตัวเลือกหนึ่งที่มีผู้นิยมไปเลือกทำกิจกรรมกันมาก ซึ่งการเดินทางชมความงามนั้นก็แล้วแต่รสนิยม ความสวยงามที่ซ่อนเร้นมักอยู่ในที่ๆยากจะเข้าถึง เหมือนเป็นอุปสรรคที่ธรรมชาติ สร้างไว้เพื่อทดสอบความอดทน

ภูกระดึงเป็นอีกหนึ่งสถานที่ ที่มีความนิยมสำหรับผู้ที่ชอบความท้าทาย ด้วยสันเขาที่เกิดจากการโค้งตัวของเปลือกโลก ทำให้แผ่นดินถูกดันขึ้นมาเป็นภูเขา ในสภาพที่เป็นหินทรายเกิดการทับถมกันของธาตุหิน เมื่อประมาณ 300 ล้านปีมาแล้ว ด้วยความสูงของภูกระดึงที่สูงกว่า 1200 เมตร และยาวพาด 3 จังหวัดของประเทศไทย ทำให้เกิดทิวเขาสลับซับซ้อนเป็นฟอร์มรูปทรงอิสระ ตามธรรมชาติ

ทิวเขาที่เรียงรายกันอยู่นี้ ต้องปีนขึ้นไปบนความสูงกว่าตึก 30 ชั้น ถึงจะได้สัมผัสกับบรรยากาศที่บริสุทธิ์ รูปทรงภูเขาที่ ว้าวแหวกเป็นระนาบสลับซับซ้อนกันไปมา รู้สึกถึงความเคลื่อนไหว บางช่วงเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจะได้สัมผัสกับบรรยากาศของสีส้มในธรรมชาติ บางช่วงเวลาธรรมชาติจะแสดงบุคลิกเฉพาะช่วง ที่มีเสน่ห์ ในความงดงาม

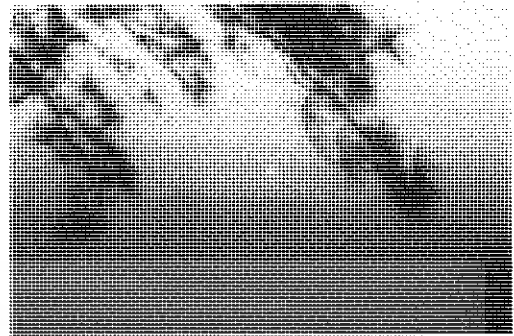
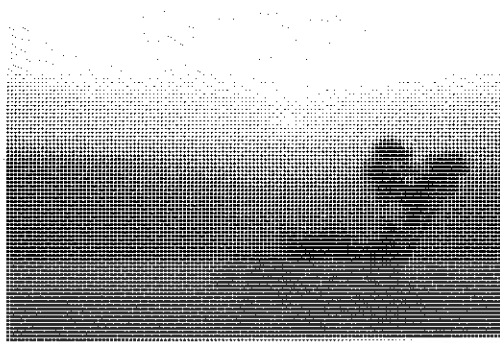
ภูกระดึง ภูหลวง และภูเรือ เป็นภูเขาที่มีสภาพเป็นหินทราย ซึ่งมีคุณสมบัติอุ้มน้ำได้น้อย น้ำไหลผ่านเร็ว กว่าที่เกิดกับพื้นที่เหล่านี้จึงต้องเหมาะสมและสามารถทนอยู่ในสภาพดิน หิน ธาตุอาหารที่น้อย และอากาศแล้งเป็นบางช่วงฤดู¹

ด้วยความที่ป่าไม้บนภูต่างๆเหล่านี้ เป็นป่าซึ่งมากด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ พันธุ์ไม้จึงเป็นอีกหนึ่งสิ่งที่น่าสนใจกล่าวกันว่า ถ้าอยากเที่ยวภูเหล่านี้อย่างแท้จริงก็ควรที่จะเดินทางมาเที่ยวชมให้ครบทั้ง 3 ฤดู เพราะธรรมชาติและพันธุ์ไม้ที่มีวัฏจักรหมุนเวียนตลอดทั้งปี ในฤดูฝนภูจะปิด ฤดูร้อนกับฤดูหนาวเท่านั้นที่จะเปิดให้เที่ยว เพราะต้องการให้ธรรมชาติคืนตัว ผืนที่ตกลงมาทำป่าสมบูรณ์มากที่สุดพันธุ์ไม้ที่จะพบมากในฤดูนี้มีมากที่สุด

ข้าพเจ้ามีความประทับใจในบรรยากาศเหล่านี้นำมาสร้างสรรค์ เป็นผลงานศิลปะในรูปแบบนามธรรม ที่แสดงออกทางทัศนธาตุ เส้น สี น้ำหนัก รูปทรง โดยที่ได้เก็บบรรยากาศความรู้สึกให้จริงที่สุด

¹ บุญฤทธิ์ ไตรสุธรรมพร. 2545. ภูกระดึง ภูเรือ ภูหลวง. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ ทีเอสพี.

ภาพประกอบที่มามีอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม

บรรยากาศของสี่ และความกลมกลืนทั้งหมด
ภาพ

รูปภาพทิวเขายามเช้าที่ปกคลุมไปด้วยเมฆหมอก

บรรยากาศของพื้นที่ว่างบนท้องฟ้า

ทิวเขาที่วันแหวกกับบรรยากาศของโตนสีม่วง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในธรรมชาตินั้น เส้นมีความสำคัญเป็นจุดกำเนิดโครงสร้าง เป็นตัวแบ่งแยกวัตถุที่มีอยู่ในธรรมชาติ เราสามารถนำเอาเส้น มาจัดองค์ประกอบโดยการนำส่วนต่างๆของเส้นที่มีอยู่ในธรรมชาติ จากรูปทรงที่เราพบเห็นในสิ่งต่าง มาจัดตกแต่งตามความรู้สึทึ่กของศิลปิน

แนวความคิดสร้างสรรค์

เส้นในความหมายของนักวิชาการจำนวนหนึ่ง ได้ให้คำจำกัดความของเส้นไว้ว่า เกิดจากการจุดหลายจุด มาเรียงต่อกันไปในทิศทางเดียวกัน เมื่อนำมาวิเคราะห์แล้ว การเรียงจุดดังกล่าวมิใช่ความหมายและที่มาของการเกิดเส้น การกดและลากปากกาไปบนกระดาษ การเขียนหนังสือ ก็เป็นการเกิดเส้น ซึ่งเรามีได้จุดไปที่ละจุด สิ่งเหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้าคิดที่จะนำเส้นที่มีอยู่ในธรรมชาติมาประยุกต์ใช้ในงาน¹

เส้นที่ถูกสานขึ้นถี่ๆ มีจังหวะในการวางเส้นเท่าๆกัน คู่สีที่ใช้ร่วมกันทำให้เกิดระนาบขึ้นมา การทับกันของรูปทรงทำให้เกิดระยะลวงตา ซึ่งเป็นแนวความคิดกับการเกิดภาพลวงตา คือ ภาพที่เราเห็นของจริง แต่ไม่มีหรืออาจจะมิอยู่จริงก็ได้ ลักษณะของเส้นถูกนำมาใช้กับไม้บรรทัด จะเกิดเป็นเส้นตรงเรียงต่อกันเป็นรูปทรงคล้ายภูเขาที่ทับซ้อนกันไปมาในบางจังหวะ ก็จะเป็นรูปทรงใหม่ขึ้นมา บ้างก็เกิดเป็นที่ว่างของเส้นที่ถูกทับกันจนเกิดเป็นสิ่งที่ต่างออกไปจากเดิม

ในการแทนค่าทัศนธาตุ เส้น สี รูปทรง เป็นการแทนที่ตรงไปตรงมาชัดเจน ข้าพเจ้าต้องการให้ภาพออกมาเป็นเรื่องราวของทัศนธาตุล้วนๆ มีเนื้อหาเป็นส่วนประกอบที่ช่วยให้งานมีที่มา

อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม

อิทธิพลในงานศิลปกรรม เป็นสิ่งหนึ่งที่เกิดจากความประทับใจส่วนตัว ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าพัฒนางานอย่างมีแนวทาง ข้าพเจ้าสนใจศึกษางานศิลปะในลักษณะวิธีการสร้างสรรค์และแนวความคิด ซึ่งศิลปินกลุ่ม Optical Art เป็นศิลปินที่ทำงานต่างออกไปโดยทำงานของศิลปินกลุ่มนี้ดูเรียบง่าย มีการใช้เส้นสีและการใช้รูปทรงได้อย่างลงตัว สัมพันธ์เนื้อหาและทัศนศิลป์ ซึ่งส่งผลถึงงานของข้าพเจ้าโดยตรงทั้งเนื้อหาและเทคนิควิธีการสร้างสรรค์

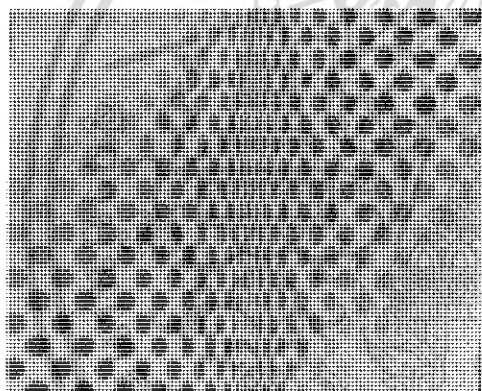
¹ เสรี เรื่องเนตร. 2548. เส้นกับการออกแบบ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ โอเคียนสตอร์

อิทธิพลของศิลปะป๊อป

กลุ่มศิลปะป๊อป Optical Art นามธรรม ที่มีการยอมรับมากที่สุดในนิวยอร์ก ในช่วงปลาย ค.ศ.1946-1950 ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับงาน คือ การค้นพบและการแสวงหาประสบการณ์ ในการมองเห็นทางสายตา ของมนุษย์เกิดเป็นจินตภาพหลังการมองเห็น After Image การเกิดภาพลวงตา ศิลปะดังกล่าวกระตุ้นให้เกิดปฏิกิริยาบนช่องตาแล้ว ของดวงตา ทำให้เกิดความรู้สึก เหมือนว่าตา ปล้ำมัวเกิดการเคลื่อนไหว ศิลปินยังใช้สีคู่ตรงข้ามมาวางคู่กันอีกด้วย

จากผลงานของ Victor Vasaraly ที่นำมายกเป็นตัวอย่างเห็นได้ว่าวิเคเตอร์มีการนำเอา รูปทรงเรขาคณิต ใช้ในการสร้างภาพให้ดูระยิบระยับ พร่าพรายเด่นพลิวอยู่บนระนาบ 2 มิติ

Josef Albers เป็นศิลปินในกลุ่มเดียวกับวิเคเตอร์ ลักษณะงานนั้นจะเน้นรูปทรงที่เรียบง่าย มีการซ้ำของภาพด้วยรูปทรงเรขาคณิต ขอบที่คมกริบชัดเจน กับคู่สีที่ใช้เป็นตัวช่วยสร้างระยะ

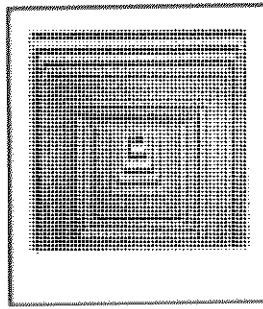
Bridget Riley
Oil on canvas
Balm

An optical illusion by Hungarian-bron
astist

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

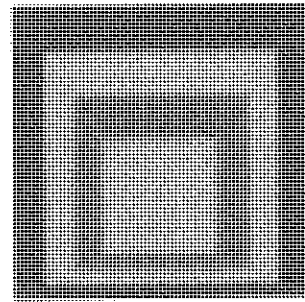
ภาพประกอบอิทธิพลในงานศิลปกรรม

Vonal Ksz

Victor Vasaraly

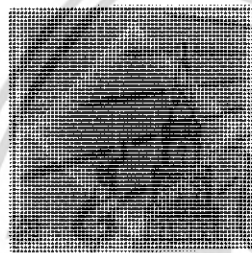
Framed Art Print 24x27 in

Atuned

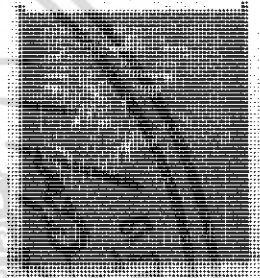
Josef Albers

Oil on board 1958

Victor Vasarely

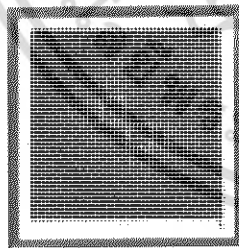
Neg , 1973

Victor

Zint

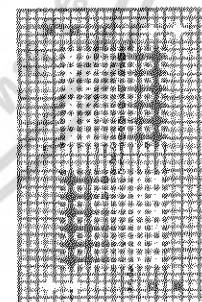
Screen Printing on Plexiglass

Vega-Nor

Victor Vasarely

Framed Art Print 24x24 in

Victor Vasarely Hex

Bi Supernova , 1961

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ธรรมชาติเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานชุดนี้ ซึ่งตัวข้าพเจ้าเองได้เติบโตมาในท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ สีสนในธรรมชาติที่อยู่ในแต่ละช่วงแต่ละเวลา นุคลิกของแสงแดด เมฆหมอกในยามเช้าสีสนต่างๆ ในธรรมชาติที่สวยงามที่เราทราบดี เป็นแรงบันดาลใจและเป็นเนื้อหาในงานของข้าพเจ้า

ดังนั้นสิ่งที่ได้รับรู้ได้เห็นเป็นแรงผลักดันให้ข้าพเจ้าคิดค้นขบวนการเทคนิคสร้างสรรค์ขึ้นมาอย่างเป็นระเบียบ ซึ่งต้องอาศัยขั้นตอนและการทำงานในการสร้างสรรค์ ที่สอดคล้องกับแรงบันดาลใจ

ข้าพเจ้าได้หยิบเอาเส้นที่เกิดจากสีเมจิก มีคุณสมบัติให้สีที่ชัดเจนและขนาดเส้นที่แตกต่างกันซึ่งเส้นที่จากสีเมจิกเมื่อนำมาสานทับกันก็จะเกิดเป็นสีใหม่ขึ้นมา เนื่องด้วยข้าพเจ้าได้นำมาใช้กับกระดาษ 50 แกรม ซึ่งผลที่ออกมาจะทำให้ความสดของสีอ่อนลง 30% เมื่อเทียบกับกระดาษแข็งธรรมดาที่ดูทับกันจนไม่เกิดระยะ คือ ไม่สามารถแยกระยะใกล้-ไกลได้ มีแต่ความเข้มของสีที่ถูกทับซ้อนกันทำให้องค์ประกอบจมไปกับสี ภาพที่ออกมาจึงดูแบน

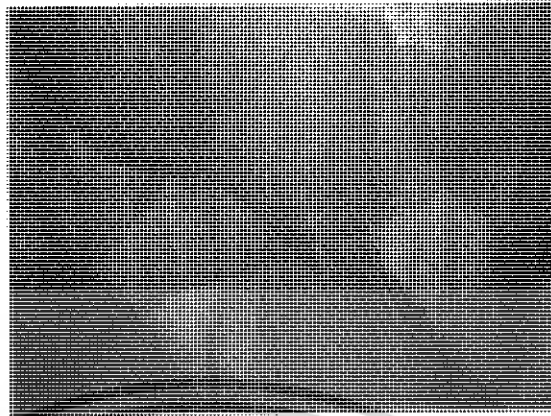
ข้าพเจ้าแก้ปัญหาด้วยการนำเอาสีอะคริลิกขาวผสมน้ำ ทาลงไปบนงานเบาๆ ให้ทั่วทั้งงานรอแห้งสนิท สีที่ออกมาดูชัดเจนความเข้มของสีหายไปเกือบ 50% ต้องนำสีเมจิกที่มีน้ำหนักมาตีเส้นทับลงไปด้วยทิศทางที่ตัดกันไปมาเพื่อทำให้เกิดน้ำหนัก

สีที่นำมาใช้ในงานจะเลือกเอาคู่สีที่มีความขัดแย้งกันของสีซึ่งเมื่อนำมาวางเคียงคู่กันจะเกิดน้ำหนักที่เข้มกว่าสีที่มีอยู่แล้ว ข้าพเจ้าให้ความสำคัญของสีและองค์ประกอบเท่าๆกันซึ่งจะไม่ให้ส่วนใดส่วนหนึ่งเด่นมากไปกว่ากัน องค์ประกอบที่ใช้จึงเป็นรูปทรงอิสระที่ง่ายต่อการแก้ปัญหา

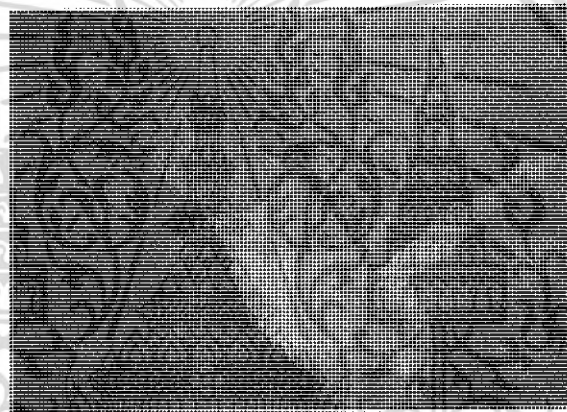
ผลงานทั้งหมดของข้าพเจ้าได้รวบรวมเทคนิควิธีการเฉพาะตัว ที่สร้างสรรค์ขึ้นมาเรียนรู้และพัฒนาขบวนการอย่างต่อเนื่อง ได้นำความรู้ความเข้าใจทางทัศนศิลป์มาประยุกต์ใช้โดยที่ท่าภาพร่างออกมาหลายชุดแต่อยู่ในเรื่องเดียวกันทั้งหมด ข้าพเจ้าได้รวบรวมมาและนำมาอธิบายดังนี้

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 1

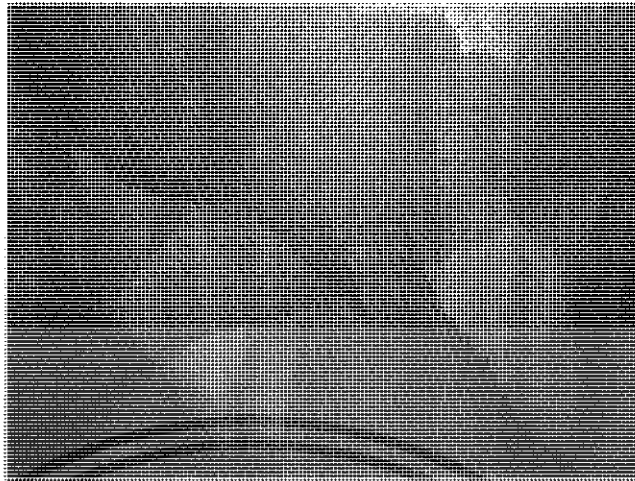

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้น 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

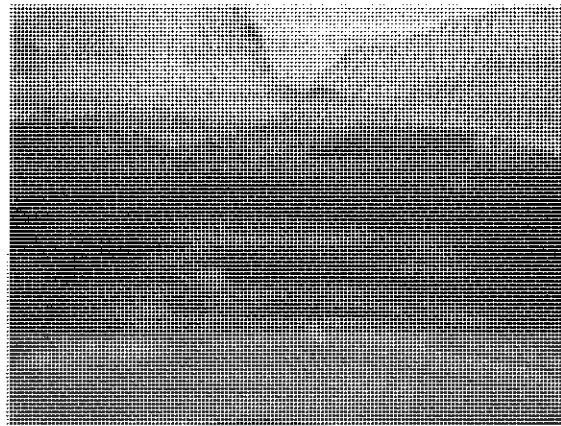
ภาพร่างชั้นที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 1

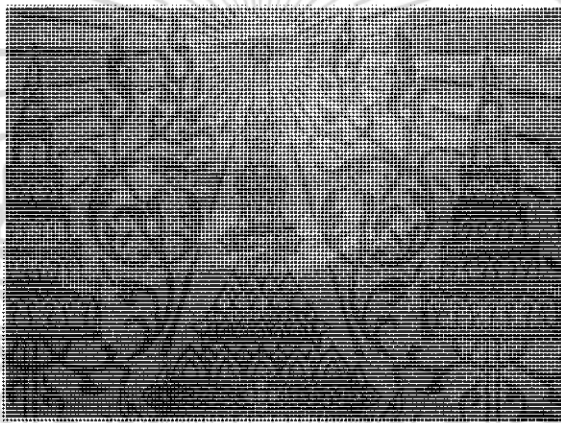
ในจำนวนภาพร่างทั้งหมดได้ทดลองเทคนิคที่คล้ายกัน ทำโทนสีออกมาใกล้เคียงกัน องค์ประกอบที่เน้นไปด้วยเส้น ที่ทแยงต่างทิศกัน เป็นปัญหาเมื่อเวลาขยายรูป น้ำหนักและความกลมกลืนช่วยสร้างบรรยากาศ ให้ดูเสมือนจริงและใกล้เคียงกับธรรมชาติมากที่สุด สีดำช่วยเพิ่มมิติ

ได้ภาพร่างชั้นที่ 1 มาขยายเป็นงานจริงเพราะความใกล้เคียง กับบรรยากาศที่มีอยู่ในธรรมชาติ มีความชัดเจนในเนื้อหา และทัศนศิลป์ที่ลงตัวกว่าชิ้นอื่น หากนำไปขยายเป็นงานจริง ต้องเพิ่มระยะให้ชัดเจนมากกว่านี้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 1

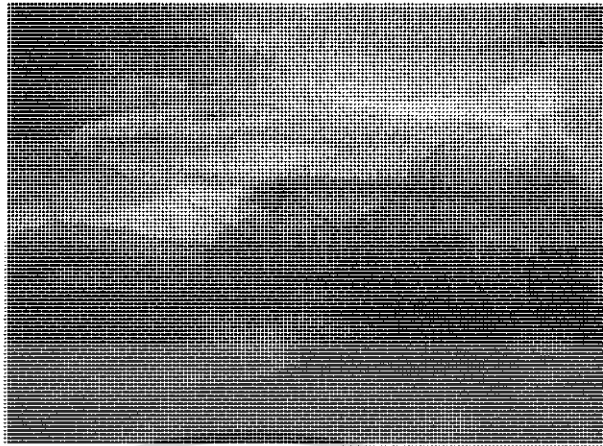

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

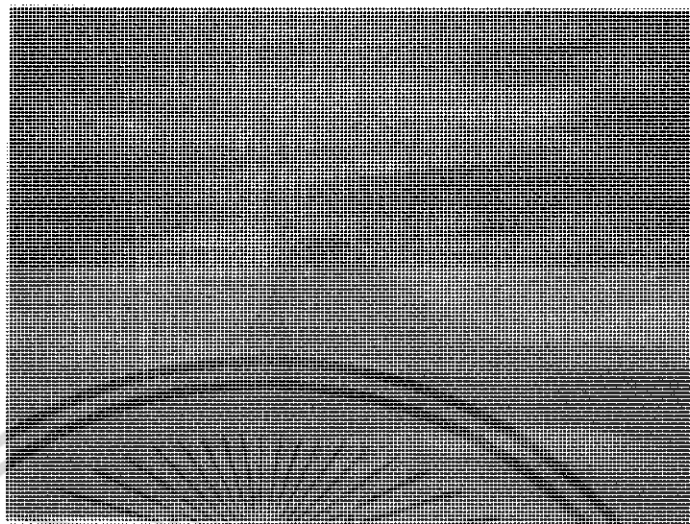
ภาพร่างชั้นที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 2

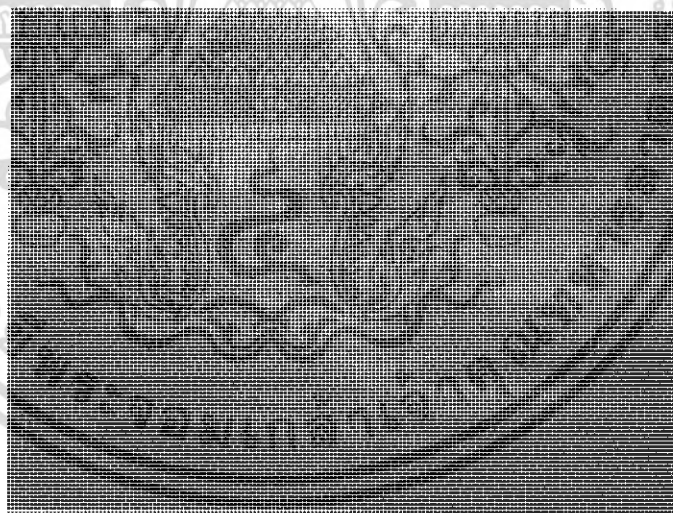
ในงานชิ้นนี้ได้เพิ่มรายละเอียดเนื้อหาและเรื่องราว ให้มีความน่าสนใจขึ้น โดยแก้ปัญหาจากการลอกแบบร่างชุดที่ 1 แล้วนำมาปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยใช้เส้นสีที่มีความน่าสนใจ ปรับระยะให้ชัดเจน ปัญหาในการขยายงานจริง ในชุดนี้คือ ไม่สามารถคลุมน้ำหนักได้ จึงต้องมาแก้ไขในภาพร่าง

ได้นำภาพร่างชั้นที่ 3 มาขยายเป็นผลงานจริง เพราะมีองค์ประกอบที่สมบูรณ์ และยังช่วยให้ การแก้ปัญหาเรื่องน้ำหนักในการขยายงาน มีความสมบูรณ์ในเนื้อหา คือ ใกล้เคียงธรรมชาติมากกว่าชิ้นอื่น

ภาพร่างชุดที่ 3

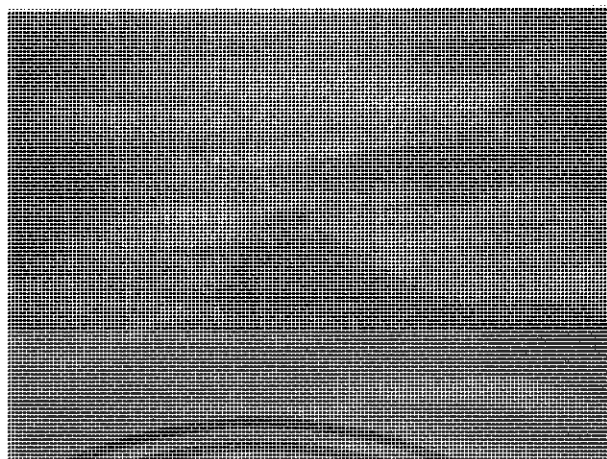

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

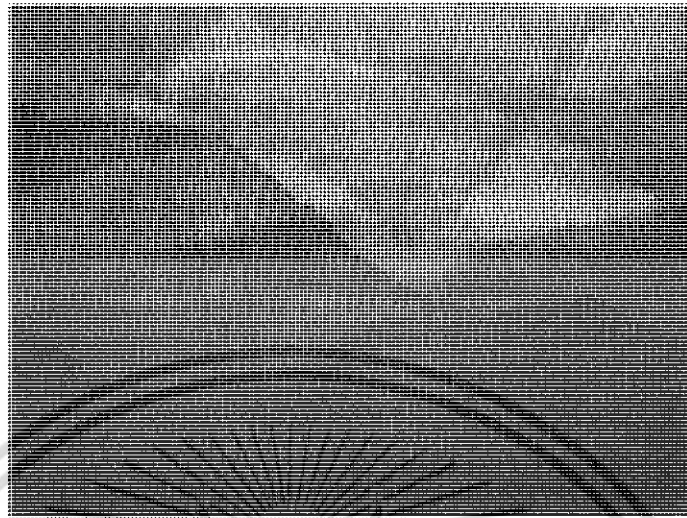
ภาพร่างขั้นที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 3

จากขบวนการพัฒนาจากขั้นที่ 2 โดยเน้นความสำคัญของสีให้มีบรรยากาศ คลุมไปทั่วทั้งภาพ น้ำหนักในโครงสร้างสีโดยรวม ทำให้ภาพออกมาดูแน่น เส้นโค้งสีฟ้าทำให้องค์ประกอบของภาพ ดูที่บด้น มีการนำเอาสีสะท้อนแสง เข้ามาใช้ ทำให้งานดูหลากหลายขึ้น การเปลี่ยนแปลงบรรยากาศของภาพ ให้ดูสมจริงและมี สีเข้มมากยิ่งขึ้น

ภาพร่างขั้นที่ 1 เป็นภาพร่างที่เลือกนำไปขยาย ซึ่งมีคุณสมบัติใกล้เคียง กับที่ข้าพเจ้าได้กล่าวในข้างต้น จุดที่ควรปรับปรุงคือ ความชัดเจนของรูปทรง ที่ทำให้เกิดมิติ

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้น 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ภาพร่างขั้นที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างขั้นนี้ได้ทำขึ้นมาสองชั้น ซึ่งต้องการเห็นโครงสร้างของสีโดยรวม 2 แบบ ปล่อยให้
เกิดพื้นที่ว่าง โดยใช้เส้นที่ถูกละเอียดขึ้น ได้นำเนื้อหาของธรรมชาติ มาเทียบเพื่อสร้าง เพิ่มมากขึ้น
เพื่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกเป็นจริงมากยิ่งขึ้น

ภาพร่างขั้นที่ 1 จะมีความใกล้เคียงและชัดเจนมากที่สุด สีเส้นที่พุ่งกระจายไปทั่วทั้งภาพ ทำ
ให้งานเกิดมิติ แต่นักศึกษายังดูแบบๆ องค์ประกอบของงานขั้นนี้ ไม่เปลี่ยนไปจากขั้นที่แล้วมากนัก
โดยที่เส้นโค้งยังคงสร้างความเคลื่อนไหว มีการนำเอาสีแปลกๆมาใช้ ซึ่งถ้าขยายเป็นงานจริง สี
เหล่านี้คงให้ผลมากกว่านี้

78217

ขบวนการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม

นำภาพที่เลือกที่จะขยายไปถ่ายเอกสาร เพื่อจะได้เห็นโครงสร้างโดยรวม ที่ชัดเจน โดยมีลำดับขั้นตอนวิธีการสร้างสรรค์ดังต่อไปนี้

1. เตรียมกระดาษขาว 50 แกรม มาต่อให้ได้ขนาด ด้วยเทปกาว ให้เท่ากับภาพร่าง
2. ร่างรายละเอียดคร่าวๆ ลงไปด้วยปากกามเมจิกสีอ่อน ในขั้นตอนนี้ควรเตรียมสีที่ต้องการ โดยที่ลงสีอ่อนเป็นพื้นหลัง แล้วตามด้วยสีเข้มตามลำดับ ซึ่งในแต่ละขั้นตอนควรจะบันทึกด้วยว่า เราได้ลงสีไหนทับสีไหน และใช้คู่สีอะไรบ้าง
3. ลงสีเมจิกให้เกิดน้ำหนักในระดับหนึ่ง โดยควรมีระยะ หน้า กลาง หลัง แล้วหรือยังถ้าได้แล้ว ให้เอาฟู่กันหัวใหญ่ๆ จุ่มลงไปใต้น้ำเปล่าแล้วปาดเบาๆ ให้ทั่วทั้งภาพ ทั้งไว้จนแห้งสนิท
4. นำสีเมจิกที่มีน้ำหนักเข้ม มาติเส้นทับลงไป โดยที่ยังคงรักษารูปทรงและน้ำหนัก
5. ลงสีเมจิกให้เกิดน้ำหนักที่เข้มขึ้น โดยครั้งนี้ดูให้เข้มที่สุดและนำเอาสีอะคริลิก ผสมน้ำบางๆ ทาทับทั่วทั้งภาพ โดยระวังไม่ให้เกิดภาพของน้ำตอนแห้ง
6. ปลอ่ยให้แห้งสนิท โดยบันทึกทุกสี
7. ลงสีเมจิกทับอีกครั้ง โดยที่ใช้หัวปากกา ที่มีน้ำหนักเข้มขึ้นหรือใช้หัวที่ใหญ่ขึ้น ติเส้นจนเกิดรูปทรงจับซ้อนกันขึ้นมา จนเกิดความรู้สึกถึงความสมบูรณ์ของน้ำหนักและความกลมกลืนของภาพทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

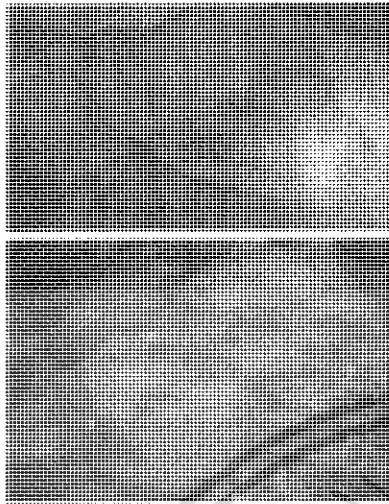
ขบวนการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าตั้งแต่ขั้นตอนแรกเรื่อยมาจนเป็นงานจริงมีการบันทึกทุกขบวนการ และการเฝ้ามองวิธีการในแต่ละขั้นตอน เพื่อการปรับปรุงพัฒนาทั้งด้านตัวงานและด้านเนื้อหา ซึ่งข้าพเจ้าให้ความสำคัญในสองหัวข้อนี้เท่าๆกัน ในด้านเนื้อหาการปรับปรุงวิเคราะห์แหล่งข้อมูลจะเห็นได้ในงานชิ้นที่ 3-4 ซึ่งจะเห็นการพัฒนาไปพร้อมกับเทคนิคและวิธีการที่เข้ากันยิ่งขึ้น

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ทัศนธาตุในงานข้าพเจ้าที่เกิดขึ้นจากรูปทรงของเส้นที่ซับซ้อนกันไปมาจนเกิดเป็นมิติ ให้ความรู้สึกลวงตา สีที่ให้บรรยากาศของความเป็นธรรมชาติ ทิวเขาในช่วงต่างของเวลา การคลี่คลายรูปทรงตัดทอนรูปทรงกับเนื้อหาและทัศนธาตุ ยังคงมีปัญหาในเรื่องความสมบูรณ์ การพัฒนาทัศนธาตุจากชิ้นที่ 1-4 มีความต่างที่เห็นได้ชัดบางจุดในงาน สี รูปทรง น้ำหนัก มีความขัดแย้งกัน อาจเพราะผลที่เกิดขึ้นจากการพยายามปรับเปลี่ยน รูปแบบทั้ง 4 ชั้น ทำให้ผลที่ออกมาไม่ชัดเจนองค์ประกอบที่สร้างชัดเจน กับรูปแบบยังไม่เข้ากัน ความขัดแย้งในน้ำหนักของสีบางพื้นที่ในงานยังไม่สมบูรณ์

การเปลี่ยนรูปทรงไปจากเดิมโดยสิ้นเชิงหรือการหารูปทรงใหม่ขึ้นมากำหนด เป็นความขัดแย้งในตัวเอง ซึ่งงานจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ความรู้สึก แก๊ใจ โดยการแก่น้ำหนักให้เข้มข้นกลายเป็นรูปทรงที่จมหายไปกับน้ำหนัก ซึ่งข้าพเจ้าได้วิเคราะห์ให้เห็นออกมาเป็นภาพดังต่อไปนี้

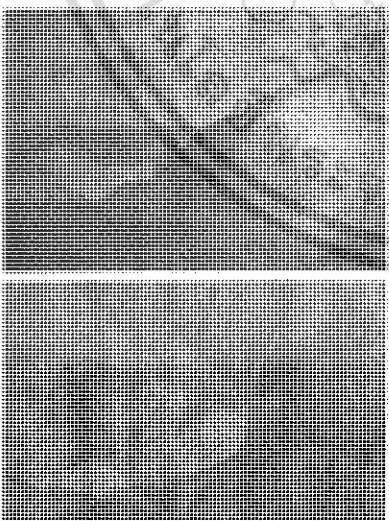
รูปทรง (Forms)

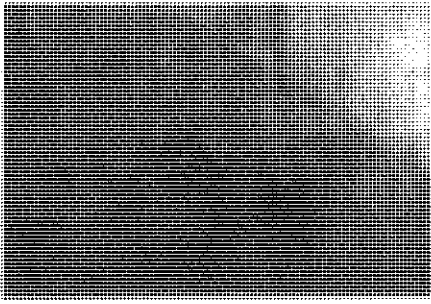
ก. รูปทรงที่จับซ้อนกันไปมา ทำให้เกิดการเคลื่อนไหว ด้วยจังหวะของเส้นที่ความห่างที่ต่างกัน เมื่อนำสีเข้ามาช่วยเพิ่มความเด่นให้รูปทรง จะเป็นการช่วยสร้างระยะไปในตัว โดยบางจังหวะ จำเป็นต้องตัดทอนรูปทรงบางอย่างที่ไม่จำเป็นออกไป ซึ่งถ้านำมารวมกันก็จะเกิดรูปทรงใหม่ขึ้นมา

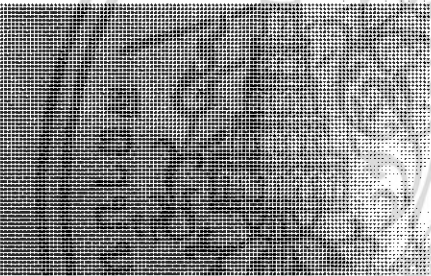
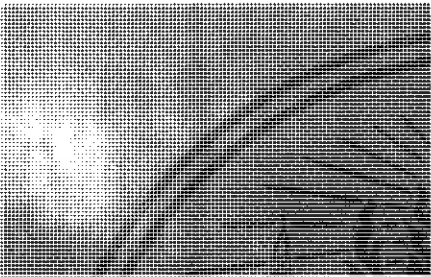
ข. ข้าพเจ้าได้ตัดทอนรูปทรงจากธรรมชาติทิวเขา ที่มีรูปทรงคล้ายคลึงกัน ให้เหลือแค่แผ่นพื้นที่มีขอบเป็นเส้น แต่ไม่ได้สร้างมาจากเส้นที่เป็นรูปทรง แต่เป็นการเรียงตัวกันของเส้นนั่นเอง หากแต่พื้นแผ่นเหล่านั้นจะแบ่งระยะใกล้-ไกลในภาพก็ต่อเมื่อมีสีคู่ตรงข้าม

ค. บรรยากาศ รูปทรง และขนาดของรูปทรงที่ข้าพเจ้ากล่าวมาทั้งหมดนี้ล้วนเป็นองค์ประกอบหลัก ที่จะช่วยทำให้งานมีมิติความเคลื่อนไหว รูปทรงที่มีความขัดแย้งกัน ยังเข้ากับพื้นที่ว่าง ปริมาตร หรือน้ำหนักจะช่วยพยุงให้รูปทรงที่มีความขัดแย้งกันมีความหนักแน่นมากขึ้นข้าพเจ้า

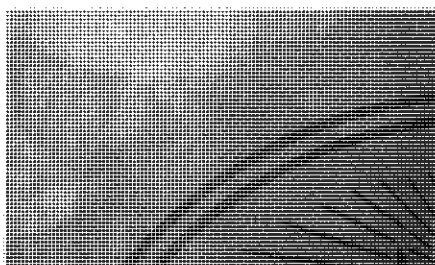
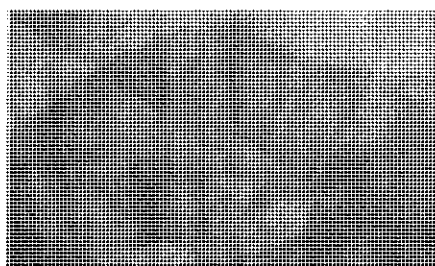
หากแต่ในงานของข้าพเจ้าก็ยังคงให้ความสำคัญใน
ความเคลื่อนไหวของรูปทรงเป็นส่วนใหญ่

พื้นผิว (Texture)

ก. บรรยากาศของพื้นผิวกับเส้นที่สร้างขึ้นมีความเป็น
มิติมาก การวางสีคู่ขนานที่ต่างสีกัน จะช่วยแยกกระยะ
หน้า กลาง หลัง หากดูในภาพร่างจะไม่สามารถแยก
ระยะห่างได้ชัดเจน อาจเพราะขนาดของภาพที่เล็ก
เกินไป ทำให้คู่สีที่ใช้ไม่ทำงานความต่างขนาดของเส้น
บนกระดาษสร้างความรู้สึกที่ต่างออกไป ซึ่งสีที่
นำมาใช้ก็ต้องเข้ากับบรรยากาศโดยรวมของภาพด้วย
เส้นที่ถูกขุ่นจนกลายเป็นพื้นผิว เมื่อทาสีอะครีลิคขาว
ลงไปเส้นก็จะถูกลบความเป็นพื้นผิวออกไป เหลือแค่
เส้นบางๆ กับรูปทรง ซึ่งจะต้องสร้างพื้นผิวขึ้นมาจับ
ของเก่า ปัญหาที่ยังคงพบเจอทุกงานคือ "ไม่สามารถ
ควบคุมน้ำหนักโดยรวมได้ ผลที่ออกมาคือ รอยคราบ
ของสีอะครีลิค

น้ำหนักสี (Colour)

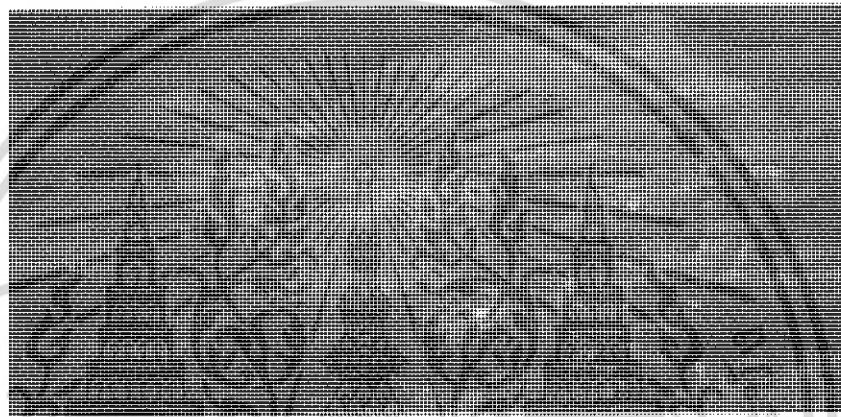
ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากธรรมชาติ รวมไปถึงถึงสีสันที่อยู่ในธรรมชาติด้วย อาทิ พระอาทิตย์ขึ้นตอนเช้า ซึ่งข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจในช่วงต่างๆของแต่ละวันสีในงาน ของข้าพเจ้าเต็มไปด้วยความชัดเจน ข้าพเจ้าต้องการที่จะให้บรรยากาศใกล้เคียงกับธรรมชาติมากที่สุด ซึ่งเป็นสิ่งที่ยากเพราะการคุมน้ำหนักให้ได้ดังที่คิดนั้นยาก เนื่องจากของภาพขนาดใหญ่วิธีการแก้ไข คือการระบายเป็นบริเวณกว้าง ใช้สีน้อยๆน้ำเยอะๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

งานนามธรรมในรูปแบบของข้าพเจ้านั้น จะไม่เน้นเรื่ององค์ประกอบเป็นสำคัญแต่ยังคงยึดหลักพื้นฐานองค์ประกอบ หน้า กลาง หลัง และการจัดวางรูปทรงน้ำหนัก ทำให้องค์ประกอบในภาพดูแน่นและสอดคล้องกับเนื้อหา แต่เพื่อการวิเคราะห์หลักองค์ประกอบทางทัศนศิลป์ อย่างเข้าใจนั้น ข้าพเจ้าได้แยกเยาะออกเป็นหัวข้อจะให้เห็นภาพโดยรวมทั้งหมด ถึงที่มาและการพัฒนา

รูปผลงานชิ้นที่ 1 “ทิวเขาปลายเดือนตุลาคม”

รูปโครงสร้างผลงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

รูปแบบที่ใช้ในงานของข้าพเจ้านั้นรูปทรงอิสระ ไม่กำหนดตายตัวว่าต้องบอกว่าเป็นรูปอะไร ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงให้ความสำคัญกับเส้นต่อเนื่องซึ่งเส้นนี้จะเป็นตัวเชื่อมรอยต่อระหว่างรูปทรงให้มีความสมบูรณ์กลมกลืนกัน

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความขัดแย้งในงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าขุดถึงเรื่องเส้นซึ่งเป็นหัวใจหลักในงานของข้าพเจ้า เส้นที่ข้าพเจ้านำมาใช้นั้นมีขนาด สี ความเข้มที่ต่างกันออกไปซึ่งถ้านำมาวางคู่กัน หรือซับซ้อนกันก็จะเกิดมิติใหม่ขึ้นมา

3. สัดส่วน (Proportion)

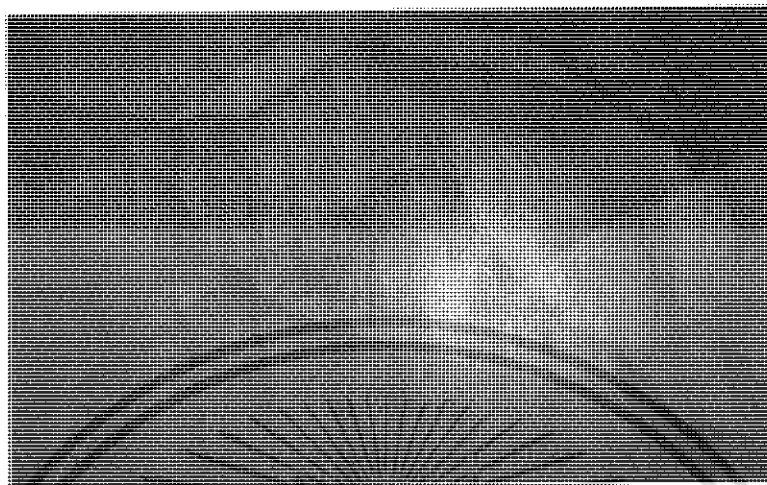
งานทุกชิ้นที่ข้าพเจ้าได้นำขึ้นมาขายนั้นสัดส่วนและขนาดของกรอบ มีความสำคัญต่อรูปทรงที่อยู่ในงานที่จะทำให้งานมีความเคลื่อนไหว ซึ่งข้าพเจ้าถือว่าขนาดของกรอบก็เป็นส่วนหนึ่งของงานเช่นกัน

4. ความโดดเด่น (Dominance)

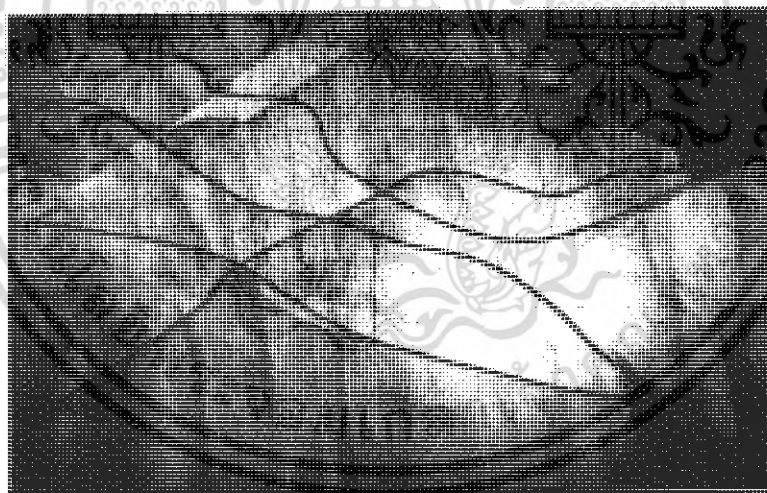
บรรยากาศโดยรวมในงานของข้าพเจ้าที่ต้องการให้ภาพโดดเด่นทั้งภาพโดยมีระยะเวลาดูของผู้ชมที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งถ้ามองแล้วอาจเห็นภาพรวมเป็นแค่บรรยากาศของสีเพียงอย่างเดียว

5. ความเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวในงานของข้าพเจ้านั้นจะเด่นชัดมาก ด้วยองค์ประกอบที่เอื้อต่อรูปทรงที่วางยาวเป็นทิวเขาซับซ้อนกันการคลี่คลายรูปทรงออกมาทำให้รูปทรงชัดเจนขึ้นมีระยะห่างและเกิดมิติมากยิ่งขึ้น

รูปงานชิ้นที่ 2 “ทิวเขาปลายเดือนหนาว”

รูปโครงสร้างผลงานชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ในผลงานจีนนี้หน้าหนักกับรูปทรงไม่เข้ากัน หน้าหนักจะเบาไปทำให้รูปทรง ภาพโดยรวมออกมาเบาๆ แต่ให้อารมณ์แปลกๆ ไม่มีระยะเด่นภาพออกมาโดยรวมจะดูแบนไปหมดทั้งภาพ เส้น สี ไม่คมชัดเท่าที่ควร อาจเป็นเพราะน้ำหนักของสีอะครีลิค ที่ลงไปมากเกินไปจนทำให้เกิดฝ้าไปทั่วทั้งภาพ

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายเมื่อเทียบกับจีนก่อนหน้านี้อาจดีกว่าแต่เนื่องจากความไม่กลมกลืนของน้ำหนักกับรูปทรงทำให้ลดความหลากหลายลงไป

3. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของจีนนี้ถือว่าดี เพราะความไม่ชัดเจนขององค์ประกอบทำให้ภาพออกมาเรียบๆ สีจืดๆ ที่ออกมานั้นทำให้ทั่วทั้งภาพมีความสำคัญเท่ากันกับที่ว่างและรูปทรงที่มันขัดแย้ง

4. สัดส่วน (Proportion)

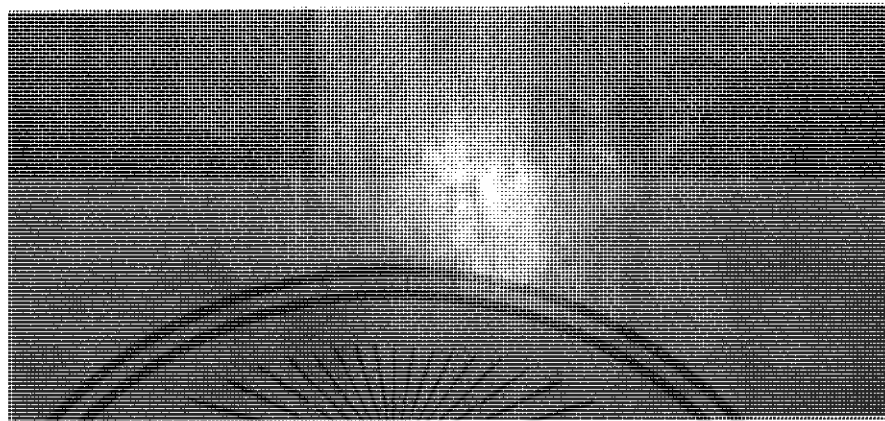
สัดส่วนในงานจีนนี้เป็นต้นแบบให้งานจีนต่อๆ มามีการพัฒนาต่อเนื่อง บรรยากาศของงานจีนนี้ช่วยสร้างอารมณ์ ในส่วนต่างๆ การเทียบรูปทรงกับขนาดของอีกรูปทรงหนึ่งทำให้ภาพที่ออกมากลมกลืน

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

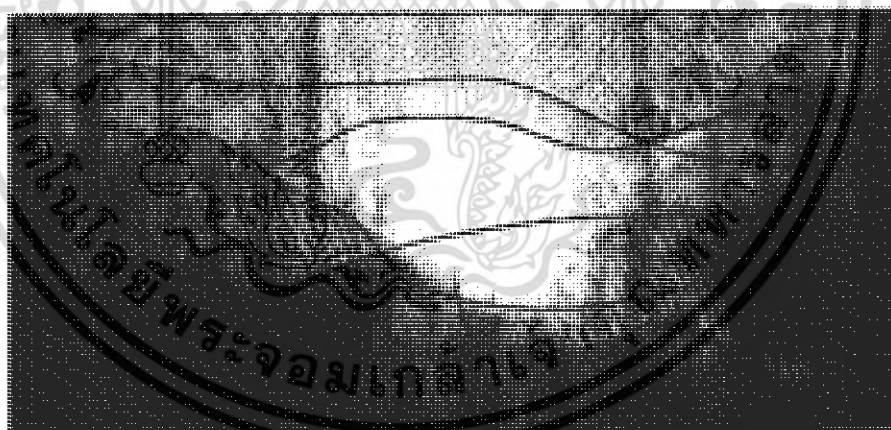
อย่างที่กล่าวไว้ข้างต้นว่างานจีนนี้โดยรวมออกมามีความแบน ซึ่งนั่นก็หมายความว่าขาดความเป็นเด่นของภาพ โดยการพัฒนาในจีนต่อไปนั้น คงให้ความสำคัญในเรื่องนี้ให้มากขึ้น อาจจะกำหนดรูปทรงที่ต้องการให้มีความเป็นเด่น ชัดขึ้น

6. ความเคลื่อนไหว (Movement)

งานของข้าพเจ้านั้นมีรูปทรงที่มีความเคลื่อนไหว โดยชัดเจน ในจีนที่ทำมาแล้วนั้น ปัญหาคือเรื่อง ขนาดที่เล็กเกินไปทำให้ไปบีบรูปทรงที่จะทำให้เกิดความเคลื่อนไหว ถ้าใหญ่กว่านี้จะทำให้งานดูมีพลังมากยิ่งขึ้น

รูปผลงานจริงชิ้นที่ 3 “ทิวเขาในฤดูร้อน”

รูปโครงสร้างผลงานชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

หลังจากที่ได้ทำงานออกมาสองชิ้นก่อนหน้านี้ ได้เห็นข้อผิดพลาดมากขึ้นคือ ความกลมกลืนทั้งหมดของภาพซึ่งปัญหาที่พบบ่อยคือ รูปทรงกับน้ำหนัก บรรยากาศโดยรวมทั้งหมดของงาน ได้แก้ไขโดยการคุมโทนสีให้สีน้ำเงินเป็นหลักแต่ยังคงใช้รูปทรงเดิมลดเส้นโค้งที่จะทำให้เกิดความเคลื่อนไหว ทำให้ภาพรวมออกมามีความกลมกลืนขึ้น

2. ความหลากหลาย (Variety)

เมื่อมีการปรับเปลี่ยนรูปทรงไปจากเดิมทำให้ภาพที่ออกมาดูแข็ง ขำพเจ้าจริงใส่คู่สีซึ่งเป็นการทดลอง ผลที่ออกมาก็น่าพอใจการผสมกันของคู่สีทำให้งานมีสีสันที่ต่างออกไปและช่วยเพิ่มมิติให้งานมากขึ้นและยังนำสีสะท้อนแสงมาใช้ด้วย

3. ความสมดุล (Balance)

งานชิ้นนี้น้ำหนักจะเป็นตัวสร้างสมดุล สร้างความระยะไถ่-ไกลของภาพ รูปทรงที่อัดแน่นและกระจายไปทั่วทั้งภาพโดยที่บรรยากาศเป็นตัวสร้างความสมดุล จังหวะในงานของเส้นชิ้นนี้จะมีจังหวะที่แปลกออกไปคือ ระยะห่างระหว่างเส้นจะไม่เหมือนชิ้นก่อนๆ ทำให้รูปทรงมีความสมดุลยิ่งขึ้น

4. สัดส่วน (Proportion)

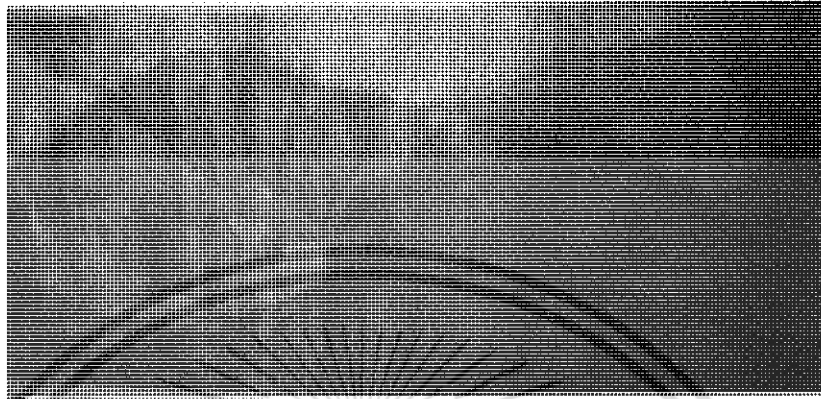
ด้วยขนาดของงานที่ใหญ่ขึ้นทำให้สัดส่วนของงานต้องขยายตาม มีการนำเอาปากกาที่มีหัวขนาดใหญ่ขึ้นมาใช้โดยชิ้นนี้ ต้องการปล่อยให้กว้างมากขึ้นแต่เมื่องานเสร็จออกมาแล้วที่กว้างนั้นกับทำให้งานให้ไม่สมบูรณ์อาจเป็นเพราะสัดส่วนระหว่างที่กว้างกับส่วนที่เต็มไปด้วยเรื่องราวที่ไม่ลงตัว จึงทำให้ภาพดูไม่สมบูรณ์

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ระยะหน้าที่ติดกับพื้นล่างเกินไปทำให้งานดูหนักไปด้านใดด้านหนึ่งแต่ระยะที่ 2 กับระยะสุดท้ายมีความเข้ากันของรูปทรง สีที่ทำให้เกิดมิติเรียบเนียน เส้นปากกาเมจิกที่นำมาใช้หัวปากกาใหญ่เกินไปไม่เข้ากับจังหวะปากกาเมจิกหัวเล็ก

6. ความเคลื่อนไหว (Movement)

รูปทรงที่เคลื่อนไหวซับซ้อนกันไปมา เส้นที่มีขนาดต่างกันทำให้เกิดมิติและการเคลื่อนไหวทางสายตาไม่แข็งก้าวเส้น โค้งที่นำสายตาวัดต่อกันเป็นภูเขาที่ซับซ้อนกัน เส้นโค้งที่โค้งไปมาทั่วทั้งภาพทำให้รู้สึกเหมือนลูกคลื่นในทะเล

รูปผลงานชิ้นที่ 4 “ทิวเขาฤดูหนาวต้นเดือนธันวาคม”

รูปโครงสร้างผลงานชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

บรรยากาศในงานนี้จะแตกต่างจากงานทั้งหมดที่ผ่านมา เนื่องจากได้ปรับปรุงวิธีการให้แตกต่างออกไปจะให้ความสำคัญกับสีที่สอดคล้องกับเนื้อหาส่วนรูปทรงยังคงรูปแบบเดิม จะตัดทิ้งรายละเอียดบางส่วนที่ไม่จำเป็นออกไป พื้นผิวของงานจะเต็มไปด้วยสีที่ต่าง

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในงานชิ้นนี้เห็นได้ชัดคือ จังหวะของเส้นที่มีการพัฒนามาจากชิ้นที่แล้ว ส่วนองค์ประกอบของงานจะกระจายไปทั่วทั้งภาพ โดยใช้ลักษณะการซ้ำที่ยังคงรูปแบบรูปทรงที่เป็นเอกลักษณ์ไว้เช่นเดิม

3. ความสมดุล (Balance)

ข้าพเจ้าได้เลือกมุมมองของการสร้างสรรค์ที่เรียบง่ายตรงไปตรงมาซึ่งจะง่ายในการดู จะมีความสมดุลทั้งสองด้านซ้าย-ขวาจะมีการสลับสับเปลี่ยนไปมาเมื่อสร้างบรรยากาศในการถ่วงน้ำหนัก ในเรื่ององค์ประกอบและความรู้สึกในการมองภาพ

4. สัดส่วน (Proportion)

ขนาดสัดส่วนของงานถูกต้องตามหลัก จากสภาพแวดล้อมจริงซึ่งจะสร้างมิติความลึกขึ้น โดยการเทียบสัดส่วนของภาพ และเน้นความสำคัญของเนื้อหารายละเอียดของผลงาน ขนาดที่สัมพันธ์จะทำให้เกิดระยะใกล้-ไกล

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

จุดเด่นที่สุดคือ ระบายหน้าด้านล่างเพราะต้องการเน้นรายละเอียด หากแต่ถ้าดูโดยรวมแล้วจะเห็นในเรื่องของสีที่เข้มมากกว่า พื้นผิว รูปทรง จะเป็นความรอง ลดหลั่นกันตามมา

6. ความเคลื่อนไหว (Movement)

เมื่อมองดูจะเห็นบรรยากาศ เรื่องราวทั้งหมดที่ถูกพัฒนามาจนถึงขั้นสุดท้ายทำให้เกิดความเคลื่อนไหว ลักษณะร่องรอยการทับกันของเส้นสีจนเกิดมิติความหลากหลายจากการมองภาพ ทำให้เกิดความเคลื่อนไหว สลับสน ในรูปทรงอิสระที่หมุนวนไปตามจินตนาการของคนดูโดยที่เส้นโค้งเป็นตัวนำสายตา

บทที่ 5

บทสรุป

จากการที่ข้าพเจ้า ได้ทำงานพัฒนาขบวนการเทคนิคในงานชุดนี้ ทำให้ได้รู้จักวิธีคิด เข้าใจกระบวนการทำงานที่เป็นขั้นตอน ได้ทดลอง ได้ค้นหา ลองผิด-ถูก เป็นการ ทำงานในแบบบูรณาการ ครอบคลุมทั้งเนื้อหาและวิธีการ ทำให้ข้าพเจ้ามีมุมมองใหม่เกี่ยวกับ ศิลปะ รู้จักคุณค่าของการอดทน เข้าใจในความเป็นธรรมชาติ เริ่มเป็นคนช่างสังเกต มองความจริง แปรค่าออกเป็นงานศิลปะ ในเริ่มต้นเป็นการนำวัสดุที่มีอยู่รอบตัวมาใช้ เช่น ปากกา สีเมจิก สีน้ำ สีหมึก ฯลฯ ผลที่ออกมาแตกต่างกันเป็นทัศนธาตุล้วนๆ ข้าพเจ้า นำมาขยายความต่อจากสิ่งที่ทำ เป็นเพียงงานภาพร่าง ก่อนนำมาขยายจริง

งานจริงที่ข้าพเจ้าได้ขยายมาจากภาพร่างนั้นอาจต่างกัน อันเนื่องมาจาก ข้าพเจ้า ต้องแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้น เมื่อขนาดงานชิ้นใหญ่ขึ้น เมื่อได้นำภาพงานจริงทั้ง 5 ชิ้น มาเทียบกันจะเห็นได้ชัดว่าวิธีการที่ต่างออกไป ทำให้งานส่งผลที่ต่างออกจกกัน บุคลิกในงานแต่ละชิ้นสร้างบรรยากาศ องค์ประกอบ ความงามที่ต่างกันออกไป หากมองย้อนกลับไปยังชุดเก่าซึ่งต่างกันโดยสิ้นเชิง เป็นอีกขั้นในการค้นหาตัวตนจากการ ลองทำอะไรใหม่ๆขึ้นมา ข้าพเจ้าเก็บโครงการนี้ไว้ทำต่อและขยายออกไปเป็นงานใน แขนงสาขาอื่น ไม่เฉพาะในสาขาจิตรกรรม

ปัญหาและแนวความคิดที่พบในงานทั้ง 5 ชิ้น

ชิ้นที่ 1-2 พบปัญหาคล้ายๆ กัน คือยังไม่สามารถแก้ไขพื้นที่ว่างในงาน ความลงตัวของรูปทรง ภาพร่างจึงมีความสำคัญต่อการสร้างสรรค์ในชิ้นงานต่อไป ถึงแม้ 2 ชิ้นแรกความคิดในเรื่องของเนื้อหายังไม่ชัดเจน แต่ก็พยายามหาจุดที่อาจารย์เสนอแนะทำให้ งาน 2 ชิ้นนี้ เป็นจุดเริ่มต้นของเนื้อหาอย่างแท้จริง

ชิ้นที่ 3 สำคัญคือการแก้ปัญหาในเรื่องขนาดของงานให้มีขนาดใหญ่ขึ้น ซึ่งทำให้ องค์ประกอบที่เคยเป็นปัญหาในงาน 2 ชิ้นแรก มีความลงตัวขึ้น อีกทั้งยังช่วยสรุปเนื้อหา บางส่วนที่จะนำมาเป็นข้อมูลใช้ในงาน ข้อเสนอของอาจารย์ที่ให้ปรับเรื่องเส้นให้มี ขนาดต่าง กันก็จะเก็บไว้ใช้ในงานชิ้นต่อไป

ชิ้นที่ 4-5 เป็นชิ้นที่นำข้อชี้แนะของของอาจารย์ไปปรับปรุงภาพร่าง พอขยายงาน ออกมาง่ายขึ้น ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าพัฒนางานได้อย่างรวดเร็ว แต่ปัญหาที่พบในงานเกือบทุก ชิ้นคือ องค์ประกอบที่เลื่อนไหลไปมาพื้นที่บางส่วน ที่ยังคงไม่เสร็จ

ผลงานที่ตั้งใจตั้งชื่อให้เป็นฤดูต่างๆ เป็นความประทับใจส่วนตัวในบุคลิกต่างๆ ในแต่ละช่วงฤดู ซึ่งก็เป็นที่มาและแรงบันดาลใจในงานชุดนี้ด้วย ข้าพเจ้าได้พบเห็นบรรยากาศในแต่ละช่วงฤดู ที่ชัดเจน เห็นเมฆหมอกที่ลอยฝ่ามัวในอากาศช่วงเช้าซึ่งเป็นหมอกที่ต่างจากกรุงเทพฯ ทำให้สีส้มที่ได้เห็นชัดเจนลงผสมกันกลายเป็นสีใหม่ขึ้นมา การเปลี่ยนแปลงฤดูกาล ทำให้สภาพแวดล้อมเปลี่ยนตามไปด้วย ทำให้เราสามารถสัมผัสบางอย่างที่เราอาจมองข้ามไป

งานทั้ง 5 ชิ้นที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาทั้งหมด ทั้งทัศนธาตุ เนื้อหา เป็นการทำงานซึ่งต้องอาศัยระยะเวลาในการทดลองทำ เพื่อแก้ปัญหา ซึ่งยังมีปัญหาที่ข้าพเจ้ายังไม่กล่าวถึงอีก ที่ต้องนำไปปรับปรุงแก้ไข ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องวิธีคิดค้นหาข้อมูลและพัฒนา งาน สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับงานเกือบทุกอย่างเพราะระบบวิธีคิดในแบบเดียวกัน หรือคล้ายคลึงกัน

ทั้งหมดทั้งหมดที่ได้กล่าวถึง เป็นการสรุปเนื้อหา ที่มีขบวนการสร้างสรรค์วิธีการแก้ปัญหา ย้อนไปถึงทัศนคติเกี่ยวกับศิลปะ ในการทำงานชุดนี้ ปัญหาหรือข้อเสนอแนะบางข้อข้าพเจ้าได้เก็บเอาไปปรับปรุงใช้ ในงานชิ้นต่อไป ซึ่งไม่จำเป็นว่าต้องใช้กับงานในลักษณะเช่นนี้ ลักษณะการทำงานในรูปแบบของข้าพเจ้านั้นได้เรียนรู้จากวันเวลาและได้เห็นพัฒนาการ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนางานชิ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

บุญฤทธิ์ ไตรสุวรรณพร. 2545. **ภูกระดึง ภูเรือ ภูหลวง**. พิมพ์ครั้งที่ 1.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ พีเอสพี.

เสรี เรืองเนตร. 2548. **เส้นกับการออกแบบ**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์ โอเดียนส โตร์.

ศุภชัย สิงห์ยะบุศย์. 2546. **ทัศนศิลป์ปริทัศน์**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์ โอเดียนส โตร์.

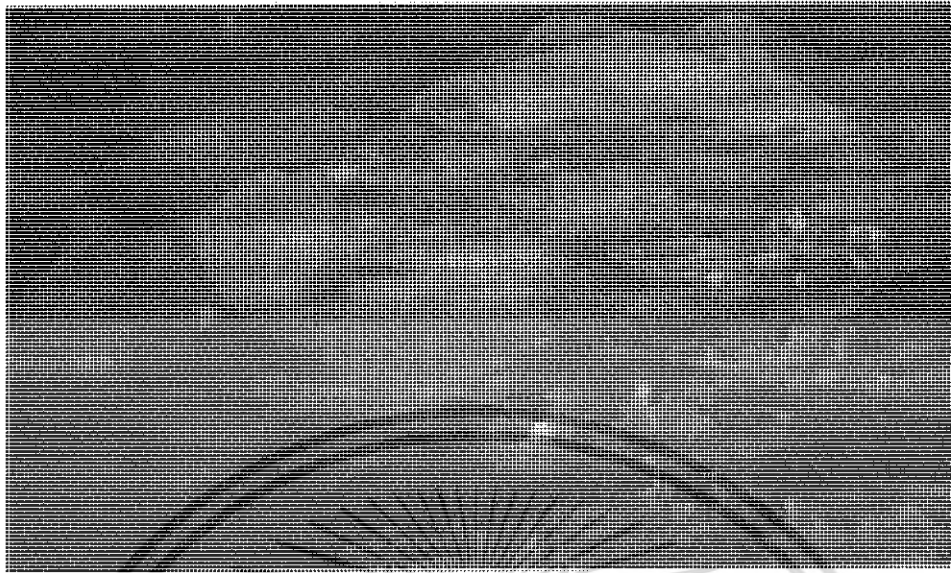
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

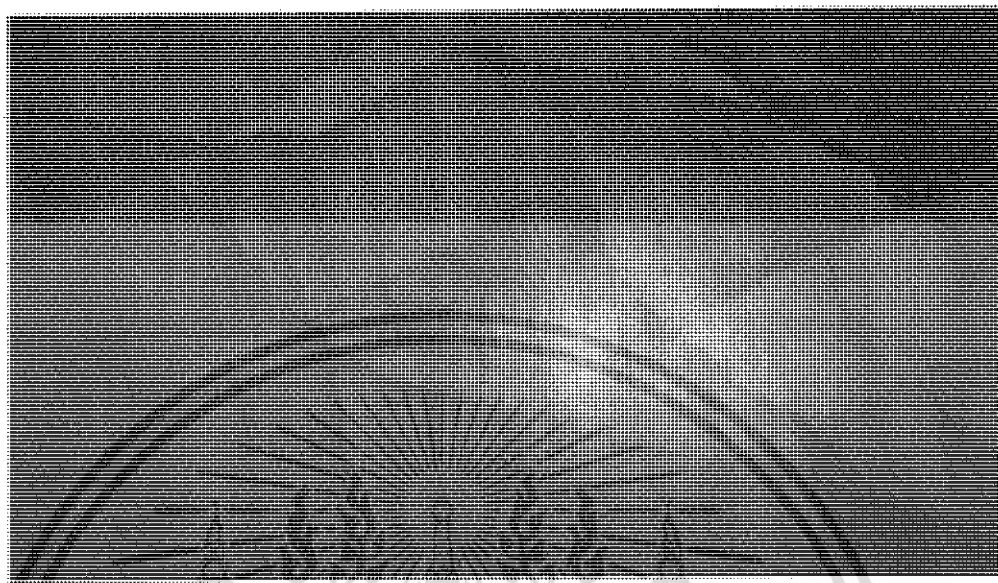

ชื่อผลงาน ทิวเขาปลายเดือนตุลาคม
เทคนิค สีเมจิกบนกระดาษ
ขนาด 108x156 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ในวงกรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

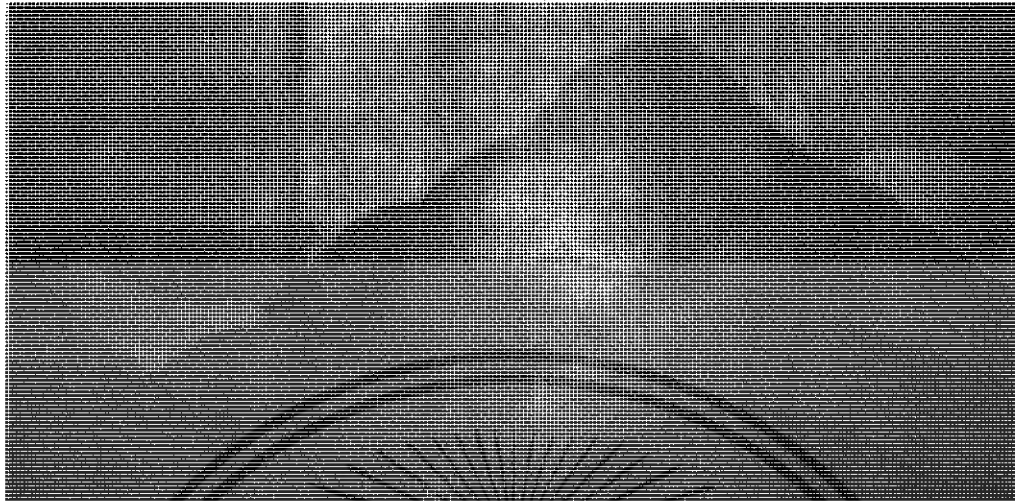
ชื่อผลงาน ทิวเขาปลายเดือนหนาว

เทคนิค สีเมจิกบนกระดาษ

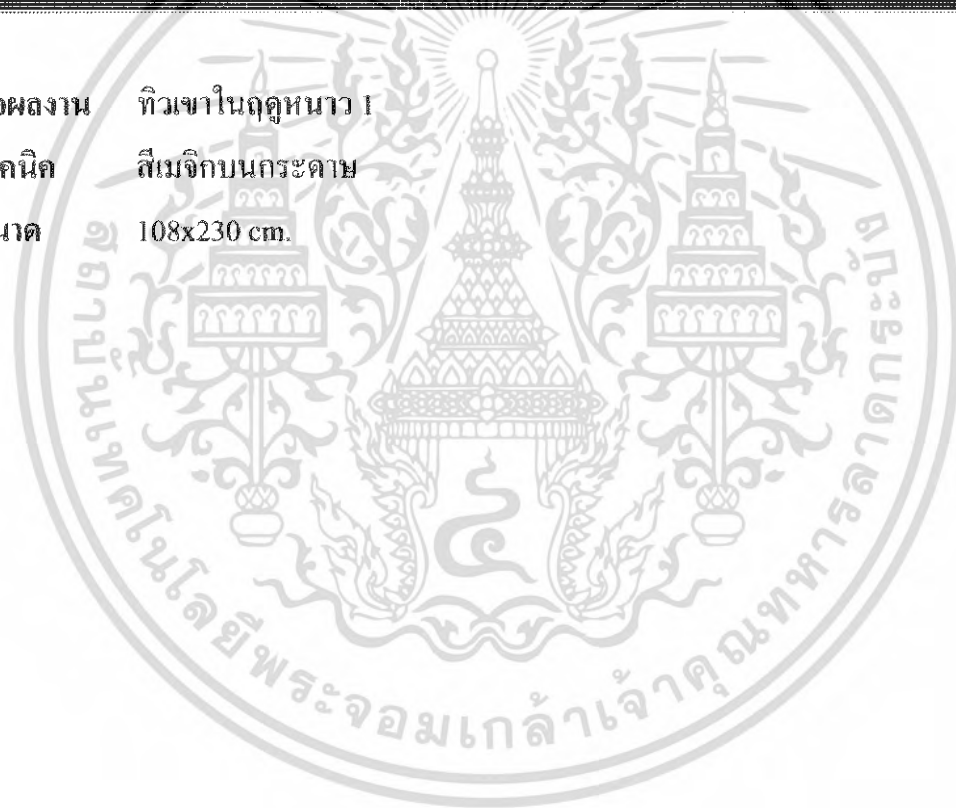
ขนาด 108x156 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

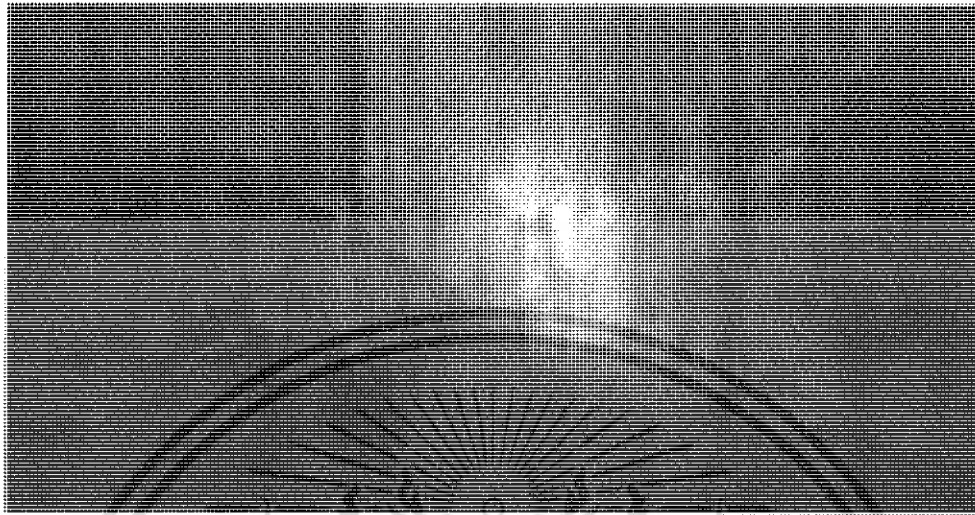

ชื่อผลงาน ทิวเขาในฤดูหนาว I
 เทคนิค สีเมจิกบนกระดาษ
 ขนาด 108x230 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

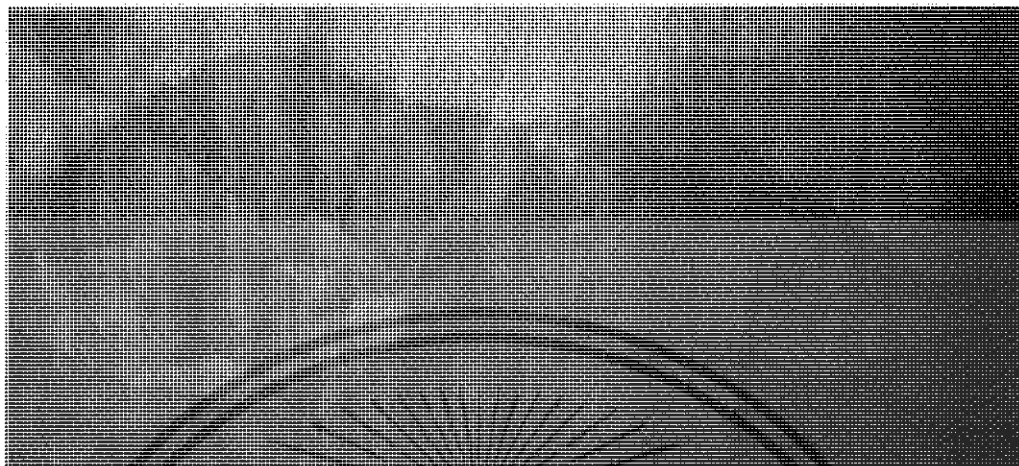
ชื่อผลงาน ทิวเขาในฤดูร้อน

เทคนิค สีเมจิกบนกระดาษ

ขนาด 108x230 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน ทิวเขาในฤดูหนาวต้นเดือนธันวาคม

เทคนิค สีเมจิกบนกระดาษ

ขนาด 108x230 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นายธีรพงษ์ มัดขอและ

เกิด 2 มีนาคม 2526

ที่อยู่ 45/2 หมู่ 1 แขวง กระทุ่มราย เขต หนองจอก กทม.

- การศึกษา
- โรงเรียนสุเหร่าคู่วิทยา
 - โรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก
 - วิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบัง กรุงเทพฯ
 - ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 - สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ

ประวัติการแสดงงาน

- การแสดง Art มัณส์ ณ อาคารสถาปัตยกรรมศาสตร์
- แสดงศิลปกรรมภาพพิมพ์ ณ ห้องนิทรรศการ ภาควิชาจิตรศิลป์
- การแสดงศิลปะโลกประจำตัว ณ บ้านร้างสินธร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้